

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (Kr. Gy.)

Cím: Özeveg, régi kis könyvesboltok

Forrás: Magyarország

Bp
(Hely)

1923. 2. 24.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

655.42

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1923

— Özeveg, régi kis könyvesboltok. Olvasni nem muszáj, de öltözködni kell, — mondják a búbanatos kis könyvkereskedések az elhagyottabb körüli oldalakon, mintha a saját halálos ítéletüket mondanák. Csodálatosan megöregedtek, megkoptak ezek a kisebb könyvkereskedések, (mint akár Dickens regényeiben az ódon boltok) még azok a színes borítékú pornográf-regények is, amelyeket a boltos végső elkészítésében kirakatába helyezett: olyanformák, mint a megkopott virágáros-lányok, az idősebb vándorszínésznők, a régi mutatványos ruháikba öltözött táncosnők. De az újabb könyvek se mutatósabbak e kis boltokban, mintha ők maguk is tudnák, hogy talmi eleganciájuk se egyéb, mint a mult idők gavallérajaitól kölcsönzött ócska frakk, sárgult plasztikon és vén lakkeipő. Mint a hosszú betegségen estek volna át ezek a kis könyvesboltok, amelyeknek meghitt esendőségében órákig önfeledten, jóízűen turkált a vevő a mult idők kincsei között. A hosszú betegség alatt elmaradoztak a régi barátok, előbb csak a tulsó oldalra mentek át a vevők, majd végleg eltűntek még az uccából is. A könyvkereskedő egy darabig porolta, rendezgette az értékes föliánsokat, az új könyveket az árus-asztalon virágbokréta vagy eukrásztorta alakjában rakosgatta, a kirakatba minden nap kitett valamely új számszámjegyet, mintha a szégyénységét akarná leplezni a pohos számokkal, de a

regi vevők most már kaluesni és esernyő nélkül baktattak el a bolt előtt, már sóhajtni is elfelejtettek, amikor valamely ritka könyv került az üveg alá, sőt ijedten és szégyenlősen elkapták a tekintetüket, ha a könyvkereskedő az ajtóból barátságosan biccentett. A kis boltok pedig évről-évre öregedtek, mind kevesebb levelet hozott a postás, mint a divatja mult szép hölgy levelezése is megfogyaftkozik; a polcokon a könyvek lehajtották a fejüket, mint beteg madarak; a boltos nem akarta elhinni a déli harangszót, miután egyetlen vevője sem jelentkezett odáig; a divatos regények, amelyek odáig oly megkülönböztetést élveztek, mint a táncosnők az Operaház első négyesében; az avult, kopott könyvektől tudakozódtak a régi világ felől és nem bíttek a mosemondásoknak. Sáppadoztak, izguitak a könyvek darab ideig, mint a petrezselymet áruló vén kisaszszonyok; kinyujtogatták kezüket, lábukat, hangos címeiket a kirakatokból, mint páholyukból kihajolnak az unatkozó delnők, amíg végre rácszmáltak, hogy az ő világuk már lejárt, egykori szerelmesleik kopott ruhájuk miatt és üres erszényükkel nem mernek megjelenni a mindennapi barátságos összejöveteleken. — A kis könyvkereskedések ablakaiban ott fildögélnék manapság is a könyvek, de már minden felülnőség nélkül, ambíció nélkül, mint azok az egykedvű emberek, akik sokat csalódtak a világban.

(Kr. Gy.)